

fælde. Det, vi taler om her, er jo altså trods alt en gruppe børn, der som sagt ikke er tosprogede, men etsprogede. Derfor er hele problemet ved at kalde dem tosprogede – og jeg ved udmærket godt, hvad definitionen er, så det skal jeg ikke have skudt i skoene lige om lidt – at det er misvisende, at man på en eller anden måde har fået indsluset ordet tosproget i det danske sprog og lagt en kutyme for dagen for, at man bare tager det som et ord, man bruger i gængs forstand, i stedet for at kalde det fremmedsprogede børn. Man kalder det tosprogede børn, selv om vi jo, som jeg sagde før, ved, at denne gruppe af børn er en gruppe af børn, som ikke er tosprogede i ordets bogstavelige forstand, men er etsprogede.

Eksempelvis taler de arabisk eller tyrkisk, og det vil sige, at de har ét sprog, de har ikke to sprog, som ville være det optimale, hvis man i ordets pålydende forstand og værdi skulle tale om tosprogethed. Så det var en lille parentes, som jeg synes man skal tage til efterretning.

Jeg har tidligere også fremført, at vi i Dansk Folkeparti godt kunne forestille os, at det ville være hensigtsmæssigt, at man fik det slettet og kaldte dem fremmedsprogede i stedet for tosprogede, men det har der ikke været præcedens for. Vi er stadig væk ihærdige, og vi er startet med en anden samling her fulde af fortrøstning til, at det nok skal kunne lykkes på et eller andet tidspunkt at få manet til fornøft.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu har OECD jo anbefalet Danmark, at man skulle gøre nogle forsøg med modersmålsundervisning, fordi man mener, det vil styrke elevernes evne til at lære både dansk og andre fag. Hvordan ser fru Louise Frevert på OECD's anbefalinger?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil sige, at selvfølgelig er de da taget til efterretning, de undersøgelser. Og jeg vil godt lige have lov til at pointere her, at der ikke på noget som helst tidspunkt for mit vedkommende har været sagt, at vi ikke bryder os om modersmålsundervisning. Det, der er hele humlen i det, er, at der kan bliver undervist i modersmålsundervisning 10 timer om dagen, hvis det er det, man ønsker, men der, hvor hele problemet kommer til at ligge i diskussionen, er der, hvor det skal diskuteres, hvem der skal betale for det, og hvem der skal finansiere det.

Så vi har ikke på noget som helst tidspunkt sagt, at man skulle forbyde modersmålsundervisning. Det må bare være for folks egen regning, hvis de ønsker at modtage modersmålsundervisning.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg har heller ikke påstået, at ordføreren ikke mener det, men jeg vil godt tage udgangspunkt i, at OECD netop anbefaler det. Fru Louise Frevert taler om, hvem der skal betale, men er det ikke i samfundets interesse at få integreret de børn og derfor netop give dem de hjælpemidler, der er de bedste? Og når OECD anbefaler modersmålsundervisning som et af dem, ville det så ikke være en god idé at indføre det?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det, der ud fra vores betragtning vil være mest hensigtsmæssigt, er – som jeg også pointerede i min tale – at det primære sprog er dansk, og det må ligeledes være hensigtsmæssigt, at det andet kun skal være et overgangsfænomen, eller sagt på en anden måde:

Det optimale er det, som vi har været med til at vedtage her i Folketinget, nemlig at børn skal have sprogstimulering helt fra børnehaveklassen. Lovforslaget sætter ind med ekstra danskundervisning, så de børn, der har problemer med det danske sprog, kommer til at tale dansk så tidligt som overhovedet muligt i deres skolegang, og det må være det primære. Det må være i samfundets interesse ikke at begynde at trække det i langdrag på nogen som helst måde. Danskundervisningen skal være cementeret og koncentreret, så børnene kan få udbytte af deres undervisning i hele skoleforløbet.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det var fru Louise Freverts parentes, der gjorde, at jeg tænkte, at jeg måske havde misforstået lovforslaget.

Pointen i lovforslaget forekommer mig meget tydeligt at være, at det netop er målrettet børn, der har to sprog. Det er nemlig børn, som har et ikke uvæsentligt behov, men som til gengæld ikke er i kategorien børn, der har brug for egentlig basisundervisning og derfor efter den nuværende lovgivning kan henvises til modtageklasser.